

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

læggelse af Banestrækninger eller til Erstatning for Damptog, nedlagt paa endnu bestaaende Banestrækninger. Og endelig kan jeg oplyse, at en Række af disse Bilruter drives i Forbindelse med Privatbanerne, som faar deres Andel i Overskuddet, og Statsbanernes Nettoresultat af den samlede Rutebildrift fremkommer, som jeg har gjort opmærksom paa, først, naar Privatbanerne har faaet deres Andel.

Endelig omtalte det ærede Medlem Hr. Kyed Spørgsmaalet om en à jour-Føring af Statsbanernes Driftsregnskaber efter de gamle Regler. Jeg beklager meget, at Skrivelsen ikke er tilgaaet Udvalget saa tidligt, at man har kunnet faa den med i Betænkningen; den er afsendt den 17. December, paa et Tidspunkt, hvor man altsaa havde afsluttet Arbejdet inden for Udvalget, men jeg er naturligvis villig til at drøfte Sagen med det ærede Medlem ved Finanslovsforslagets tredie Behandling.

Det ærede Medlem gjorde i denne Forbindelse nogle Bemærkninger om, at ogsaa Finansministeren var interesseret i at slippe noget billigere, hvis det var muligt. Ja, det er vi i og for sig alle sammen. Der er ikke fra nogen Side noget Ønske om at paaføre Befolkningen og Staten større Udgifter end højst nødvendigt. Men det, det kommer an paa, er, synes jeg, at erkende, at Statsbanerne har overordentlig store Forpligtelser. Befolkningens Krav til Statsbanerne er ogsaa stigende: med Hensyn til Hastighed, med Hensyn til Antallet af Tog, med Hensyn til Komfort, og for mig at se er det særdeles tilfredsstillende, at Statsbanerne har kunnet gennemføre en Modernisering og en Udvidelse af Driften i det Omfang, som sket er i de senere Aar, uden at stille nævneværdigt større Krav til Statskassen, endogsaa i en Aarrække betydeligt mindre Krav end tidligere.

Dernæst nævnte det ærede Medlem Spørgsmaalet om en Forbedring af Sikkerhedsforanstaltningerne ved Skæringer mellem Baner og Veje. Jeg er klar paa, at det er et Spørgsmaal, der vækker Interesse Landet over, og at de mange Ulykker og Uheld, som de seneste Tider har kunnet opvise, bidrager til at rejse en Stemning gaaende ud paa, at med den forøgede Trafik, med det stadig voksende Antal Biler paa Landevejene og den forøgede Hastighed, med det voksende Antal Tog og den forøgede Hastighed paa Banerne er vi kommet dertil, at Spørgsmaalet om forbedrede For-

hold, hvor Hovedveje og Baner skærer hinanden, er blevet i høj Grad aktuelt.

Statsbanerne har indskærpet de Bestemmelser, der er gældende for Bevogtningstjenesten ved de bevogtede Skæringer, altsaa paa Hovedbanerne. Den for Ledvogterne gældende Instruks er blevet indskærpet, og der er tilføjet nye Regler og mere skærpede Bestemmelser angaaende Lyntogene; det er bl. a. bestemt, at ved Overkørsel paa fri Bane skal der altid være lukket fem Minutter før Lyntogets planmæssige Passage. Som Følge af den sørgelige Katastrofe ved Fjenneslev er, som sagt, den ovennævnte Instruks blevet indskærpet Personalet, og man har foranlediget, at der føres et effektivt Tilsyn med, at Bevogtningen af Overkørslerne gennemføres i Overensstemmelse med denne Instruks. Der vil endvidere blive Tale om at etablere en kraftig Belysning ved særlig trafikerede Overkørsler, og det er maaske ogsaa muligt, det bliver nødvendigt ved de Overkørsler paa Stationerne, hvor der er megen Færdsel og Trafik, at kræve Overkørselen lukket, forinden Signalgivning for Tog finder Sted. Saadanne Foranstaltninger, eventuelt suppleret med Etablering af Afhængighed mellem Bomme og Signaler, bør dog undgaas saa vidt muligt, da det ellers vil medføre, at den paagældende Vej bliver spærret i temmelig lang Tid, hvad der sikkert vil fremkalde Klager fra Befolkningen.

Der er i Virkeligheden kun en rationel Løsning af dette Problem, og det er at tilvejebringe en Over- eller Underføring paa de Steder, hvor Trafikken er saa stor, at lignende Katastrofer som den sørgelige ved Fjenneslev Tid til anden kan forudses at ville indtræffe. Jeg haaber da ogsaa, det maa lykkes i den nærmest kommende Tid at faa Fart i Arbejdet paa at etablere skinnefri Forbindelser paa de Steder, hvor det er begrundet.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte de 65-aarige ved Statsbanerne. Jeg har tidligere haft Lejlighed til, ogsaa her i Tinget, at gøre Rede for mit Syn paa dette Spørgsmaal, og under Samraadet gentog jeg, hvad jeg havde sagt under første Behandling af Finanslovsforslaget her i Tinget, nemlig at jeg erkendte, at der var en fuldkommen saglig Begrundelse, da man i sin Tid indførte en Særordning for Statsbanernes Tjenestemænd med Hensyn til Aldersgrænse, men at det sikkert aldrig har været Meningen hos nogen, at denne Ordning skulde bestaa længere, end Forholdene nødvendiggjorde det; naar det, der var Baggrunden for